

sygn. akt VII Pa 106/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Stachurska

SO Dorota Michalska

Protokolant: Magdalena Wójcicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 września 2018 r. w Warszawie

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę premii

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 30 maja 2018 r., sygn. akt VI P 145/17

1. oddała apelację,
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz adwokata W. C. prowadzącego Kancelarię Adwokacką (...), ul. (...), (...)-(...) W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych), podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

SSO Agnieszka Stachurska SSO Marcin Graczyk SSO Dorota Michalska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 maja 2018 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu sprawy z powództwa A. S. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o uchylenie kary porządkowej, zapłatę premii

1. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 417,00 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 marca 2017 roku do dnia zapłaty tytułem premii;
2. oddalił powództwo w części dotyczącej uchylenia kary porządkowej;
3. zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

4. nakazał wypłacić pełnomocnikowi z urzędu adwokatowi W. C. ze Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie kwotę 120,00 zł powiększoną o podatek od towarów i usług VAT;
5. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 67,50 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;
6. nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie tytułem kosztów sądowych, w tym 20,85 tytułem opłaty od pozwu, której powódka nie miała obowiązku uiścić;
7. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 417,00 zł.

Powyższy wyrok Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

Powódka była zatrudniona w pozwanej od 1 lutego 2008 roku, a od 1 sierpnia 2014 roku na stanowisku inspektora do spraw BHP. Od 1 lutego 2015 powódka była zatrudniona na czas nieokreślony. Wynagrodzenie zasadnicze powódki od 1 lipca 2016 roku wynosiło 2.780,00 zł miesięcznie. Do zakresu obowiązków powódki należało m.in. przeprowadzanie kontroli warunków pracy oraz przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

Powódka co miesiąc otrzymywała premię liczoną jako 15% od wartości wynagrodzenia zasadniczego brutto. W 2016 roku powódka otrzymała łącznie 2000 zł premii, w tym 1000 zł w miesiącu październiku 2016 roku.

Zgodnie z § 4 i 5 Regulaminu Premiowania w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. premia miała charakter regulaminowy z zastrzeżeniem § 6, wypłacana była za okres miesięczny, a warunkiem jej przyznania w pełnym wymiarze było w szczególności terminowe i pełne wykonywanie zadań określonych w a) regulaminie organizacyjnym spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. , b) regulaminie pracy. Wysokość premii wynosiła 15 % miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego przysługującego pracownikowi. Zgodnie z § 7 ust. 3 pracownik może mieć zastosowane potrącenie premii w wysokości do 80% lub całkowite pozbawienie premii w przypadku naruszenia obowiązków pracowniczych: a) rażącego zaniedbania obowiązków służbowych, b) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy, samowolnego opuszczenia stanowiska pracy bez usprawiedliwienia, c) zgłoszenia się do pracy w stanie nietrzeźwości lub po użyciu środków odurzających, spożycia alkoholu i środków odurzających w czasie pracy, d) przyjmowanie korzyści materialnych przez pracowników spółki w związku z pełnioną funkcją lub wykonywaniem obowiązków pracowniczych, e) celowego nie przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych, f) nieprzestrzegania przepisów dotyczących ochrony informacji niejawnych oraz ochrony tajemnicy przedsiębiorcy. Potrącenie w części lub pozbawienie premii nie wymagało w myśl § 7 ust. 8 przeprowadzenia oddzielnego postępowania wyjaśniającego. Należało wziąć pod uwagę pisemne wyjaśnienia pracownika.

Zgodnie ust. 10 powyższego regulaminu potrącenia premii nie można zastosować po upływie dwóch tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie trzech miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia. Premia wypłacana była w terminie wypłat wynagrodzenia (§ 8 ust. 1 regulaminu premiowania).

1 września 2016 roku w trakcie comiesięcznej narady wydziału bhp powódce zostało wydane polecenie przeprowadzenia kontroli magazynów w sekcji MNG. Dotyczyło ono zidentyfikowania/określenia substancji niebezpiecznych znajdujących się i użytkowanych w spółce w kontekście zachowania właściwych – zgodnych z kartami charakterystyk danej substancji wymagań dla ich przechowywania, użytkowania, stosowania odpowiednich zabezpieczeń niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa pracy pracowników pozwanej.

W protokole kontroli znak (...)przeprowadzonej w Sekcji Napraw i Eksploatacji Taboru W. (...) – magazynu stwierdzono, że kontrola z 14 września 2016 roku miała na celu stwierdzenie jakie substancje niebezpieczne znajdują się w magazynie oraz w jaki sposób są przechowywane. W czasie kontroli ustalono, że w magazynie MNG znajdowały się następujące substancje niebezpieczne: płyny, smary oraz oleje. Karty charakterystyki substancji znajdowały się w opisanych segregatorach w szafie do której dostęp miał magazynier. Powódka nie miała dostępu do kart charakterystyki substancji z uwagi na nieobecność w dniu kontroli osoby posiadającej klucz do szafy. Powyższe

uniemożliwiło powódce dokonanie szczegółowej oceny kart charakterystyki oraz sposobu przechowywania substancji niebezpiecznych. Kontrola została przeprowadzona przez powódkę 13 września 2016 roku.

Na podstawie przeprowadzonej w dniach 9 listopada 2016 roku i 14 listopada 2016 roku w Sekcji Napraw i Eksploatacji Taboru W. (...) kontroli został sporządzony przez powódkę protokół znak (...) z 15 listopada 2016 roku. W toku kontroli ustalono, że na terenie Sekcji MNG używane są następujące substancje niebezpieczne olej mineralny L-AN 68, greasen grafit, greasen ŁT-4 S-2, greasen ŁT S-3, hipol6, hipol GL-80w-90, hipol GL-4 85W-140, benzyna ekstrakcyjna III niskoaromatyczna, nafta do oświetlenia, Pm-3050-0-020 Olej do osi U, Polish Kilfrost Rail-18.07.2013rp, smar Liten ŁT-41, Liten ŁT-42, Liten ŁT -43, zimowy płyn do spryskiwaczy. Powódka odniosła się do charakterystyk i sposobu przechowywania maszynowego oleju mineralnego L-AN 68. Zastrzegła konieczność przeprowadzenia kontroli w późniejszych terminach pozostałych substancji.

Powódka w dniu 14 września 2016 roku poinformowała wiadomością tekstową SMS zwierzchnika P. G. o wyjeździe w dniu 16 września 2016 roku poza miejsce pracy celem przeprowadzenia kontroli w pomieszczeniu maszynistów (...) R.. 16 września 2016 roku powódka przeprowadziła kontrolę pokoju oczekiwań maszynistów oraz Sekcji Drużyn Konduktorskich (...) R.. Na liście obecności powódka w dniu 16 września umieściła literę „D” – delegacja. W książce kontroli w wierszach odpowiadających kontroli przeprowadzonych przez powódkę w dniu 16 września 2016 roku w (...) R. widnieje podpis i pieczętka P. G. zatwierdzającego kontrolę.

15 września 2016 roku powódka przeprowadziła z pracownikami pozwanej (konduktorami, specjalistami) szkolenie z zakresu zasad postępowania w razie wypadku w pracy, zasad udzielania pierwszej pomocy poszkodowanemu, analizy okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy w nawiązaniu do wypadków zaistniałych u pozwanej, aktualnych przepisów dotyczących obowiązków w zakresie BHP, oraz odpowiedzialności za naruszenie zasad BHP, ochrony pracy kobiet i młodocianych. W dniu 16 września 2016 roku P. G. przeprowadził wśród uczestników szkolenia ankietę dotyczącą prowadzącej szkolenie. Powódka otrzymała oceny od 4 do 5 w skali od 1 do 6. Uczestnicy szkolenia ocenili, że szkolenie było dobrze i wyczerpująco przeprowadzone.

P. G. w dniu 30 września 2016 roku (pismo znak (...)) wniósł do prezesa pozwanej zastrzeżenia do pracy powódki oraz o usunięcie powódki i pozbawienie przywilejów pracownika wydziału BHP. W uzasadnieniu wskazał, że powódka podjęła samowolną decyzję o wyjeździe w godzinach pracy na kontrolę do (...) R.. O planowanym przeprowadzeniu kontroli powódka miała go zawiadomić wiadomością SMS w dniu 14 września 2016 roku. P. G. wskazał, że nie wyraził na ten wyjazd zgody. Z pisma wynikało również, że powódka wypisała na dzień 16 września 2016 roku delegację na liście obecności wiedząc, że nie była do tego uprawniona. Ponadto P. G. wskazał, że powódka nie przedstawiła szczegółowego protokołu przeprowadzonej kontroli.

Sporządzone przez P. G. pismo zainicjowało postępowanie wyjaśniające w stosunku do powódki. W dniu 14 listopada 2016 roku została ona wezwana do złożenia wyjaśnień i zajęcie stanowiska w terminie 2 dni od daty otrzymania pisma. Powódka złożyła wyjaśnienia na piśmie, kwestionując wszelkie postawione jej zarzuty.

Pozwana 1 grudnia 2016 roku poinformowała powódkę, że przysługuje jej, jako stronie postępowania wgląd w akta sprawy postępowania wyjaśniającego nr (...) z wyłączeniem informacji niejawnych. Na zakończenie postępowania wyjaśniającego znak (...) zostało sporządzone sprawozdanie z jego przebiegu z wnioskiem o pozbawienie powódki premii za jeden miesiąc.

Pozwana poinformowała powódkę, że została pozbawiona premii za 1 miesiąc w wysokości 100% z powodu poinformowania zwierzchnika służbowego SMS-em o zamiarze przeprowadzenia nieplanowanej kontroli w (...) R. i umieszczenie wpisu w liście obecności bez uprzedniego upewnienia się o wyrażeniu na to zgody przez zwierzchnika, niewłaściwie przeprowadzoną kontrolę w magazynie MNG, brak doprecyzowania w zakresie rodzaju substancji i sposobie ich użytkowania, sposobie oznakowania oraz zabezpieczenia oraz nieuzasadnione oskarżenie zwierzchnika służbowego o działania z premedytacją o zawarte w piśmie z dnia 2 grudnia 2016 roku. Powódka została pouczona o

przysługującym prawie do złożenia odwołania w terminie 5 dni od otrzymania zawiadomienia. Za miesiąc luty 2017 roku nie została wypłacona premia regulaminowa.

Powódka odwołała się od decyzji pracodawcy podjętej w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego o sygn. akt (...). W uzasadnieniu powódka podniosła, że zaskarżona decyzja została wydana bez umożliwienia jej wglądu do akt postępowania wyjaśniającego. Ponadto powódka podniosła, że jej przełożony P. G. jako pracownik funkcyjny został w sposób prawidłowy poinformowany o jej wyjeździe do (...) R., w sposób zwyczajowo przyjęty u pozwanej. Kontrola w magazynie MNG miała być kontrolą wstępną dającą asumpt do określenia zakresu kolejnych kontroli rozszerzających i doprecyzowujących zagadnienie. Kolejne kontrole wykonywane były wielokrotnie i nie zakończyły się ze względu na stan zdrowia powódki. Powódka zastrzegła, że szczegółowe ustosunkowanie się do zarzutów pozwanej będzie możliwe po analizie akt postępowania wyjaśniającego.

Pozwana decyzją z dnia 16 lutego 2017 roku znak: (...) poinformowała powódkę, że decyzją Prezesa Zarządu Dyrektora Generalnego decyzja została utrzymana w mocy.

Wynagrodzenie miesięczne powódki liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 4.204,40 zł.

W treści rozważań prawnych Sąd I instancji podniósł, iż przedmiotem rozpoznania przez Sąd w niniejszej sprawie było roszczenie powódki o uchylenie kary porządkowej nałożonej przez pozwaną w dniu 26 stycznia 2017 roku poprzez pozbawienie jej premii regulaminowej w wysokości 100% oraz o zasądzenie od pozwanej kwoty 417 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 marca 2017 roku do dnia zapłaty.

W przedmiocie pierwszego roszczenia powódki Sąd Rejonowy zważył, że bezspornym pomiędzy stronami w niniejszej sprawie był fakt, że na powódkę została nałożona w dniu 26 stycznia 2017 roku kara pozbawienia premii (100%) za jeden miesiąc na podstawie § 7 ust. 3 Regulaminu Premiowania obowiązującego u pozwanej.

W ocenie Sądu Rejonowego zastosowana wobec powódki kara wynikająca z Regulaminu Premiowania obowiązującego u pozwanej, nie była karą porządkową o jakiej mowa w przepisie art. 108 i nast. k.p. Sąd Rejonowy zaznaczył, że obniżenie lub pozbawienie pracownika premii regulaminowej nie jest traktowane jako kara pieniężna w rozumieniu art. 108 § 2 i 3 k.p. Przesłanką uchylenia zastosowanej wobec pracownika kary jest nałożenie na pracownika kary porządkowej rozumianej w myśl art. 108 k.p. Sąd I instancji uznał, że w niniejszej sprawie przesłanka ta nie wystąpiła, wobec powyższego powództwo o uchylenie kary porządkowej podlegało oddaleniu.

Odnośnie drugiego roszczenia Sąd Rejonowy uznał, że premia jakiej zasądzenia domagała się powódka ma charakter roszczeniowy.

Uznaniowy charakter premii oznacza, iż jej przyznanie zależy wyłącznie od swobodnej decyzji pracodawcy, który może tę premię przyznać pracownikowi, bądź jej odmówić. W przypadku premii uznaniowej pracownik nie może wystąpić ze skutecznym roszczeniem o jej zasądzenie. Z kolei w przypadku roszczeniowego charakteru premii musi ona mieć swoje źródło w postaci np. regulaminu premiowania, który określa w sposób jasny warunki jej przyznania. W regulaminach funkcjonujących w pozwanej spółce zostały jasno określone warunki naliczenia premii oraz przesłanki których wypełnienie warunkowało otrzymywanie premii.

Sąd Rejonowy uznając, że premia, której dochodzi powódka była roszczeniowa wskazał, że warunkiem jej przyznania był terminowe wykonywanie zadań określonych w regulaminie organizacyjnym spółki (...) Sp. z o.o., regulaminie pracy spółki obecnie obowiązującym oraz kartach charakterystyki stanowisk pracy (§ 4 Regulaminu Premiowania). Ponadto Sąd Rejonowy miał na uwadze, że w powyższym regulaminie w § 6 pozwana określiła warunki i tryb przyznawania premii uznaniowej. Określone w § 4 kryteria są jak najbardziej mierzalne i weryfikowalne przez przełożonych pracownika.

W ocenie Sądu Rejonowego w dniu 13 września 2016 roku powódka dokonując kontroli MNG w Sekcji Napraw i Eksploatacji Taboru W. (...) – magazyn przeprowadziła ją w zakresie w jakim to było możliwe. Sąd Rejonowy ustalił

bowiem, że powódka nie doprecyzowała protokołu kontroli w zakresie rodzaju substancji i sposobu ich użytkowania, oznakowania oraz zabezpieczenia, ponieważ nie miała możliwości tego uczynić, z uwagi na brak dostępu do kart charakterystyki. Kolejne kontrole przeprowadzone odpowiednio w dniach 9 listopada 2016 roku i 14 listopada 2016 roku uszczegółowiły sposób przechowywania oleju mineralnego, a ustalenia w zakresie nieprawidłowości i zaleceń pokontrolnych zostały umieszczone w protokole kontroli z dnia 14 listopada 2016 roku..

Sąd Rejonowy ocenił, że zawarte w piśmie z dnia 2 grudnia 2016 roku zastrzeżenia do pracy powódki są zarzutami pozamerytorycznymi nieprzewidzianymi w Regulaminie Premiowania.

Reasumując w ocenie Sądu I instancji powódce należała się premia regulaminowa w miesiącu lutym 2017 roku.

Wynagrodzenie zasadnicze powódki w tym miesiącu wynosiło 2.780,00 zł brutto, wobec powyższego premia która powinna otrzymać powódka wynosiła 417,00 zł brutto (15% wynagrodzenia zasadniczego).

Strona pozwana w dniu 29 czerwca 2018 roku złożyła apelację zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południa w Warszawie z 30 maja 2018 roku roku w części co do pkt 1.

Strona apelująca wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania, tj.: art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- brak analizy protokołu przyjęcia oświadczenia świadka nr (...) P. G., w zakresie w jakim stwierdził, iż uzupełnienie kontroli w (...) R. było wynikiem tego, że zgłosił uwagi do przeprowadzonej kontroli.
- brak analizy wyjaśnień A. S. złożonych w toku postępowania wyjaśniającego z dnia 14 listopada 2016 roku, w zakresie w jakim wskazała, że uzupełnienie kontroli w (...) R. było wynikiem tego, że P. G. zgłosił uwagi do przeprowadzonej kontroli co w konsekwencji doprowadziło Sąd I instancji do błędnej oceny dowodów, że kontrola w zakresie substancji w magazynie MNG została przeprowadzona prawidłowo, podczas gdy powódka pomimo sprawowanej funkcji w ogóle nie zamierzała dokładnie opisywać substancji znajdujących się w magazynie MNG i dokonała tego dopiero ze względu na zgłoszone uwagi przez przełożonego.

2. naruszenie prawa materialnego, tj.: § 7 ust. 3 a) Regulaminu premiowania w Spółce (...) sp. z o.o. poprzez jego niezastosowanie pomimo tego, że istniały przesłanki do podjęcia przez pracodawcę decyzji o całkowitym odebraniu premii.

Ponadto w treści uzasadnienia apelacji strona pozwana przedstawiła argumentację na poparcie zgłoszonych twierdzeń.

Wobec powyższego strona apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem I i II instancji wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji pozwanej w całości oraz zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ***zważył, iż apelacja pozwanej jako całkowicie bezzasadna podlega oddaleniu.***

Sąd Rejonowy poczynił w niniejszej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne. Dokonana zaś ocena prawna nie nasuwa zastrzeżeń co do właściwej wykładni przepisów prawa oraz ich prawidłowego zastosowania. Wobec tego zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w niniejszym

uzasadnieniu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1997 roku, sygn. akt II UKN 61/97; oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku, sygn. akt PKN 339/98, Legalis).

Sąd drugiej instancji związany jest zarzutami zawartymi w apelacji. Związanie zarzutami apelacyjnymi oznacza, że uwzględnienie apelacji możliwe jest jedynie w oparciu o zarzuty powołane przez stronę skarżącą.

W kontekście zgłoszonych zarzutów stwierdzić należy, że spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do wykładni przepisów prawa procesowego. Sąd Okręgowy zważył, iż zarzuty apelacyjne pozwanego koncentrowały się na kwestii prawidłowego zastosowania przez Sąd Rejonowy art. 233 k.p.c. oraz § 7 ust. 3 a regulaminu premiowania w spółce (...).

Zgodnie z art. 233 § 1 ustawy z dnia z dnia 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 155 t.j., dalej: k.p.c.) sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów, według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

W pierwszej kolejności należy podnieść, iż skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. dotyczącego zasad oceny dowodów, wymaga wykazania, że ocena ta dokonana została w sposób rażąco wadliwy lub oczywiście błędny, uchybiający zasadom logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Nie może ono natomiast ograniczać się do zaprezentowania własnego przekonania o innej wadze i wiarygodności przeprowadzonych dowodów, czy też przedstawienia własnej wersji stanu faktycznego sprawy (orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1998 roku, sygn. akt II CKN 4/98, niepubl.; z dnia 5 sierpnia 1999 roku, sygn. akt II UKN 76/99, z dnia 14 stycznia 2000 roku, sygn. akt I CKN 1169/99, z dnia 10 kwietnia 2000 roku, sygn. akt V CKN 17/00, Legalis), a ponadto jeżeli z materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 roku, sygn. II CKN 817/00).

W ocenie Sądu Okręgowego dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego jest - wbrew twierdzeniom apelującej - prawidłowa. Zarzuty skarżącej sprowadzają się w zasadzie jedynie do polemiki ze stanowiskiem Sądu i interpretacją dowodów dokonaną przez ten Sąd i jako takie nie mogą się ostać. Apelująca przeciwstawia bowiem ocenie dokonanej przez Sąd I instancji swoją analizę zgromadzonego materiału dowodowego i własny pogląd na sprawę.

W oparciu o prawidłowo zgromadzony materiał dowodowy Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że stron pozwana nie sprostowała ciężarowi dowodowemu jaki na niej spoczywał i nie wykazała, że zaistniały fatycznie okoliczności uzasadniające odebranie powódce prawa do premii. W § 7 ust 3 w pkt a do f regulaminu premiowania pozwanej zostały wymienione sytuacje, w których pracodawca może potrącić wysokość premii do 80% lub całkowicie jej pozbawić. W niniejszej sprawie pozwana odbierając powódce prawo do premii powoływała się głównie na przesłanki określone w pkt a i b ww. przepisu regulaminu, tj. rażące zaniedbanie obowiązków służbowych oraz nieusprawiedliwioną nieobecność w pracy, samowolne opuszczenie pracy bez usprawiedliwienia. Zdaniem Sądu II instancji nie zostało w sprawie udowodnione, że powódka takich uchybień się dopuściła. Na te ocenę pozostawało bez wpływu czy P. G. zgłosił uwagi do przeprowadzonej kontroli czy nie, bowiem powódka w dniu przeprowadzania pierwszej kontroli we wrześniu 2016 roku nie miała dostępu do dokumentacji koniecznej do sporządzenia szczegółowego protokołu, tym samym zastrzeżenia do jej pracy w tym zakresie były bezpodstawne.

Mając na uwadze powyższe rozważania i ustalenia, Sąd Okręgowy uznał apelację pozwanego za całkowicie niezasadną, albowiem sformułowane w niej zarzuty w żaden sposób nie wykazały wadliwości orzeczenia Sądu I instancji i stanowiły wyłącznie nieskuteczną polemikę z jego trafnym rozstrzygnięciem. Jak już zostało wskazane, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowego ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, z którego wyprowadził prawidłowe i logiczne wnioski – podzielone w całej rozciągłości przez Sąd Okręgowy oraz dokonał prawidłowej subsumpcji ustalonego

stanu faktycznego do obowiązujących przepisów prawa. W związku z powyższym, stawiane przez skarżącego zarzuty sprzeczności ustalonego stanu faktycznego z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz naruszenia przepisów prawa materialnego uznać należało za bezzasadne.

Rozpoznając całokształt sprawy Sąd drugiej instancji doszedł do przekonania, że w toku postępowania przed Sądem I Instancji nie doszło do nieważności postępowania, a Sąd Rejonowy rozpoznał istotę sprawy (art. 386 § 2 i 4 k.p.c.). Sąd I instancji rozpoznając sprawę przeprowadził postępowanie dowodowe i w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy ustalił prawidłowo stan faktyczny. Ustalenia Sądu Rejonowego pod względem reguł logicznego myślenia, wnioskowania, dokonane zostały w sposób jasny i wynikający z przeprowadzonych dowodów. Nie istnieją zatem podstawy do uchylenia wyroku, bowiem nie zachodzą przesłanki z art. 386 § 4 k.p.c.

Stosownie do treści art. 385 k.p.c. Sąd II instancji oddala apelację, jeżeli jest ona bezzasadna. Wobec powyższego Sąd Okręgowy nie podzielając zarzutów strony pozwanej oddalił apelację jako bezzasadną, o czym orzekł w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd II instancji orzekł jak w pkt. 2 wyroku na podstawie art. 108 k.p.c. stosując w tym względzie zasadę finansowej odpowiedzialności za wynik sprawy, zawartą w art. 98 k.p.c. oraz w oparciu § 15 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1714).

SSO Agnieszka Stachurska SSO Marcin Graczyk (spr.) SSO Dorota Michalska

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)